

Tânguirea unui soț părăsit

Aurel Oancea

Corcoduș crescut pe coastă,
M-a prins dorul de nevastă,
M-a prins dorul deodată
De nevasta mea plecată.

S-a dus în Italia,
Nu mai știu nimic de ea.
Spune-mi și tu, corcoduș,
Ce să mai fac eu acuș?

Am un an de când sunt solo.
Ce-o fi făcând ea acolo?
Nu cred că o duce bine,
Dacă nu e lângă mine.

Unii amici îmi zâmbesc,
Alții mă compătimesc.
Sunt și dame ce mă vor
Prins în farmecele lor,

Dar eu stau ca prostu-acasă,
Cu celularul pe masă
Și mai sper într-o minune:
Poate-poate o să sune.

De ce nu-mi dă niciun bip?
Poate și-a găsit un tip?
Doamne, ce-mi mai vine-n minte!...
Nu se poate, e cuminte.

Totuși, e un an de când
Nu mi-a scris măcar un rând.
Corcoduș, pica-ți-ar poama,
Zău că-mi vine să-mi fac seama!